

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομή εἶναι προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐργαζία ἐν Κέντρῳ	Σελ. 10
Ἐξέμνητος	5
Ἐργαζία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ	12
Ἐξέμνητος	7

Ἐξοφλήσεις καὶ διαγραφὰς τὴν γραμμήν.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Κεντρικὴ Ὁδός.—Ἀγορὰ Κώπου ἀριθ. 28.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

*Υπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ
Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Μεταβολὴ τῶν καιρῶν.—Συστηματικὴ καὶ σκόπιμος ἐθνικὴ ἐργασία.—Διοργάνωσις ἐκκλησιαστικῆς, ἐκπαιδευτικῆς καὶ κοινωνικῆς.

Ἡ ἀνατολικὴ τραγωδία ἔσχει ἐξόχως θεοπερεσὴ τὴν κἀδαρσιν αὐτῆς, καὶ σπανίως ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος ἡ θεία Πρόνοια καὶ ἡ Νέμεσις ἔδρασαν τόσον καταφανῶς ὅτι τοὺς κρατοῦντες τοῦ δικαίου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνεδείχθη παντελῶς ἄξιον τοῦ προγονικοῦ καὶ ἱστορικοῦ μεγαλείου του καὶ δι' ὑπερτάτων ἀγώνων καὶ θυσιαῶν, δι' ἀπαράδειγμαστον ἡρωϊσμόν καὶ αὐτοθυσίαν εὐρείαν ἡνέφρε τὴν ἐθνικὴν λεωφόρον, ἐφ' ἧς θὰ διατρέχῃ τὸ δριμυγενοῦς ἐθνικὸν ἄρμα ὡς φωτοβόλος Φαέθων διαχρώντων πάλιν ἀνὰ τὸν ὁρίζοντα τῆς ἀνθρωπότητος τὸ γλυκερὸν καὶ ἀνέσπερον φῶς τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλοφυΐας.

Αἱ περιλαμπροὶ νέκται καὶ τὰ περιφανέστατα τρόπαια τοῦ διττοῦ κατὰ διττὴν βαρβαρὴν λαὸν πολέμου κατέδειξαν δι' ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἐν ταῖς δοκιμασίαις καὶ ἐν ταῖς ταλαιπωρίαις αὐτῆς, ἐν τοῖς διαγμοῖς καὶ ἐν τῇ ταπεινότητι ἀντιβὰ κατεστρεβίλῃ καὶ φαργῇ προσέλαβε νέας καὶ κραταιὰς δυνάμεις κεκλημένη καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς ἐξελικτικῆς θέσεως Προνοίας νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν ἐνδοξόν δόλιχον τῆς ἀνθρωπίνης μεγαλοφυΐας. Ἡ ἐθνικὴ ἀποκατάστασις ὡς οἰοντεῖται ἄντι τῶν πάντων τῶν ὑπὸ ἔξον ζυγῶν διατελουσῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ τοῦ Πανελληνίου ἡ ἐνωσις ἀπὸ τὸ σκῆπτρον λαμπρῶς καὶ ἐνδόξως δυνάστεως ἐθνικῆς πρέπει νὰ ἀποτελῶσιν τὴν ὑψίστην μέριμναν καὶ προσπάθειαν πάντων τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡμῶν μάλιστα ἐν τῇ ξενοκρατούμενῃ καὶ ἑλληνικωτάτῃ ταύτῃ νήσῳ ἐν τῇ ἐπιδιώξει ὅμως τῆς πραγματώσεως τῆς ἐνώσεως ἐπιβάλλεται εἴπω ποτε σήμερον σύνοσις καὶ ὁξεία τῶν καιρῶν διάγνωσις.

Ὅτι τὸ ἐθνικὸν κέντρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἦτο ἀσθενὲς καὶ ἀνικανὸν νὰ προστατεύῃ καὶ διευθύνῃ τὴν πορείαν καὶ τὴν δρᾶσιν τῶν ὑποδοχῶν μοιρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀρκούμενον εἰς θυσίας ὀλέκας ὑπὲρ τούτων, τὰ τμήματα ταῦτα ὤφειλον νὰ ἐκδηλώσιν ζωηρῶς καὶ ἐντόνως τὴν ἐθνικὴν ζωὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἐπισπῶνται τὴν προσοχὴν καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν τοχυρῶν ἢ νὰ ἐπαφελῶνται τὰς ἀντιζηλείας καὶ ἀντιθέσεις αὐτῶν, ἵνα μὴ φαίνηται ἀδρανὴς καὶ ἀψυχος ὁ πολιτικῶς διεσπασμένος Ἑλληνισμὸς ἀλλ' ἐπιδεικνύῃ τὴν ἡθικὴν δυνάμιν καὶ ἐπιρροὴν του ἐν ταῖς χώραις αὐτοῦ.

Μετὰ τὰ τελενταῖα ἐνδοξα καὶ μεγὰλα διὰ τὴν φυλὴν ἡμῶν

καὶ θέσωμεν ὑπὸ διεύθυνσιν ἐπισταίαν, καὶ διορατικὴν, ὥστε νὰ διατελῶσι πάντοτε ἐν διηγεσίᾳ νερφέα καὶ νὰ κατατρίβωσι τὸν ξένον ζυγὸν ἀσφαλῶς. Αἱ σπασμωδικαὶ καὶ ἀσταθεῖς καὶ ἀδεδειγμέναι καὶ καιροῦς ἐξεγέρσεις ἀνήκουσιν εἰς τὸ παρελθόν· σήμερον δὲ ἐπιβάλλεται διοργάνωσις, συστηματοποίησης καὶ διάρκειας τῆς δράσεως ἡμῶν ἀδιάλειπτος. Ἡνδεῶν ἡ φυλὴ ἡμῶν καὶ τὰ νεανικὰ σμήνηματα δι' αὐτὴν εἶνε παιδιὰ ἀγέμοστοι εἰς τὰς σοβαρὰς καὶ βαθεῖας σκέψεις καὶ ἐνέργειας αὐτῆς ἐφεξῆς.

Χωρὶς νὰ προσδοκῶμεν ἀπὸ τυχαίων καὶ ἀπροβλέπτων περιστάσεων τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν ἡμῶν, ὀφείλομεν νὰ παρασκευάσωμεν καὶ συντελέσωμεν αὐτὴν διὰ σταθερὰς, συστηματικῆς καὶ ἐντόνως καὶ ἀποτελεσματικῆς ἐνεργείας, ἥτις κατορθοῦνται μόνον μετὰ περιστάσεως καὶ φρονήσεως καὶ ἀποφασιστικότητος ἀγρόπνου καὶ ἀκοιμήτου.

Ἡ τυχοδιωκτικὴ πολιτικὴ, ὡς εἴπομεν, ἀντὶ εἰς τὸ παρελθόν ἐφεξῆς ἀνδρικὴ μὴν καὶ συνετὴ καὶ σφόδρην ἐπιβάλλεται ὁρασίς, ἵνα ἡνωμένοι καὶ ὁμοσυνεῖς μετ' ἡνωμένας καὶ ἀκραίας τὰς δυνάμεις ἡμῶν ἀγωνιζώμεθα τὸν ὥραιον καὶ ἡνίκαν ἀγῶνα βέβαιον ὅτις δι' οὗτον μόνον θὰ ἐπιτύγῃ αὐτὸν ἡ θὰ Νίκη.

Μεγάλῃ παρ' ἡμῶν δυνάμει ἡθικῇ, ὑπερέτα πάσης ὁλικῆς, εἶνε ἡ Ἑκκλησία, καὶ ἡ Ἑκκλησία αὕτη· ἐνδοξότατον σήμερον εἴπω ποτε ἐν ἀποσυνθέσει καὶ παραλύσει. Ἡνωμένημεν πεισματώδεστα καὶ κατηνάλωσμεν ὑπερτάτως δυνάμεις ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῶν Ἑκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων, καὶ διέμετ' ἀνακουφίστως ἐπιστεβόμεν δι' ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέμα τῶν ἀγῶνων καὶ τῶν ὑψηλῶν προσδοκιῶν ἡμῶν, εὐρέθημεν καὶ διατελούμεν εἰς τὴν Ἑκκλησιαστικὴν κατὰστασιν χεῖρονα τῆς πρὸ τοῦ ἀγῶνος, ἢ ἐξελιγόμεν καὶ ἐμπνεύμεν. Ἀνὰ θεορῶμεν ἐπ' ἀνάγκης νὰ περιτριφώμεν αὐτὴν, διὸ προσπίπτει εἰς τὴν κοινὴν ἀντίληψιν καὶ κινεῖ κατ' ἐκαστὴν τὴν θλίψιν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν πάντων, ἥτις δὲν ἐκδηλοῦται μὲν σήμερον θὰ ἐκτραγῇ ὅμως αἰσίων ὡς κεραυνὸς κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν πρωταίων καὶ ὑπευθύνων.

Ἡ θλίβερά καὶ ἀξιοθυρήτης κατὰστασις τῆς Ἑκκλησίας ἡμῶν χαλὰ τοὺς δεσμούς καὶ τὰ νεύρα τῆς ὁμονοίας καὶ τῆς συνεργασίας, ἐληγεῖται δὲ κάκιστα τὴν ἐθνικὴν παιδείαν, ἥτις ἐν ὅσῳ στερεῖται παρὰ τῆς ξένης κυβερνήσεως τῆς ἀπαιτούμενης χρηματικῆς βοήθειας, στερεῖται ἐπὶ τούτοις τῆς ὀφειλόμενης ἡθικῆς καὶ ὁλικῆς ὁποιοῦντος παρὰ τῆς Ἑκκλησίας.

Εἶνε θλίβερόν ἀληθῶς καὶ πρωτοφανὲς ἐν τῇ ἐθνικῇ βίῃ ἡμῶν θέαμα, κατ' ὃν ἡ Ἑκκλησία τὸ πρῶτον παρ' ἡμῶν ἵσταται μακρὰν

τῆς παιδείας ἀπαθῆς καὶ ἀδιόφορος θεατῆς, αὐτὴ ἥτις δι' ὅλων τῶν παρελθόντων αἰώνων ἐγένετο ἡ φιλοσοφίαν τροφὸς καὶ προστάτις αὐτῆς.

Τὸ μέγα ἐθνικὸν κέντρον ἡμῶν εἶνε βεβαίως αἱ Ἀθῆναι, ἀλλὰ τοπικὸν κέντρον εἴχομεν καὶ πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπὸ τὴν ξενοκρατίαν τὸ Ἑκκλησιαστικὸν κέντρον καὶ τοῦτο ἀνυχοῦς ἐκνοσίως καὶ ἐπιμόνως κρῖνεται καὶ ἐξαφανίζεται ἡ ἀπαθὲς καὶ ἀποκροῦει ἀφ' ἐαυτοῦ πᾶσαν προσοχὴν καὶ ἐνότηταν τῶν ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου.

Ἡ ἀποσυνθεσις τοῦ τοπικοῦ τούτου κέντρον ἐπὶ ἡμεῖς καὶ τὴν κοινωνικὴν ἡμῶν χαλάρωσιν, ἥτις φαίνεται καὶ αὐτὴ τείνουσα εἰς διάλυσιν, διὸ τὸ κοινωνικὸν ἡμῶν σῶμα ἐπ' αὐτῇ νὰ σκῆπῃ καὶ καθοδηγῇ ἡ πνευματικὴ καὶ ἡθικὴ ἐκείνη ἐξουσία, ἥτις περιέσωσεν ἅλως τὸ ἔθνος ὅλον ἀπὸ τῶν μεγίστων κινδύνων ἐπὶ αἰῶνας μακροῦς. Ἀναρχία καὶ ἀπειθεία κοινωνικὴ οὐ μόνον τὰς κοινωνικὰς δυνάμεις διασπᾷ καὶ χαλὰ ἀλλὰ καὶ τὴν ὁικονομικὴν καὶ ἡθικὴν ἐκθεμελίωσιν μεταδιδόμεν εἰς αὐτὴν ὡς ὀλεθρία καὶ θροτολογὸς πανώλης.

Ἐπιόλοιον βλέμμα περὶ ἡμῶν ἀποκαλύπτει ὀλέθρια συμπτώματα κοινωνικῆς καὶ ὁικονομικῆς χαλάρωσεως αἵτινες τείνουσιν εἰς παντελὴν παραλυσίαν καὶ ἀποσυνθεσίαν.

Ὑπὸ συνθήκας ὅσων θλιβερὰς, τόσον ἀξιοθρήτους πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ὁμιλοῦμεν περὶ ἀγῶνων ὅτις πρὸ ἀποκαταστάσεως ἐθνικῆς, χωρὶς νὰ κινδυνεύωμεν νὰ καταστῶμεν γελοιοί; Ὅσοι σοβαρῶς σκεπτοῦνται καὶ ἐλπιτικῶς ἐπιδιώκουν τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν τῆς ξενοκρατούμενης Νήσου, ἵς ἐνώσωσι τὰς προσπάθειάς καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν, πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ τοπικοῦ ἐθνικοῦ κέντρον διὰ τῆς ταχίστης ἀνορθώσεως τῶν Ἑκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων.

Ἡ ἐθνικὴ παιδεία πρέπει νὰ συνδεθῇ καὶ πάλιν ἀσπρῆτως μετὰ τῆς Ἑκκλησίας καὶ ἀμφοτέραις αὐταὶ νὰ ἐπιδρῶσιν ἐνεργητικῶς ἐπὶ τὴν κοινωνίαν καὶ ἐπὶ τὸν ὅλον.

Ἡνωμένοι τότε καὶ διαπνεύμενοι ὑπὸ ἱεροῦ καὶ ἀγίου ἐνθουσιασμοῦ ὡς ἀποδοθῶμεν εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ἀγῶνα μετ' ὅλων τῶν ἡθικῶν καὶ ὁλικῶν δυνάμεων ἡμῶν.

Οἱ ἐθνικοὶ ἀγῶνες, ὡς πάντες οἱ ἀγῶνες οἱ ὅντοί τε ἀπὸ φιλοκερδεῖς καὶ φιροκίνδυνον, αὐτεπάγους καὶ μεγάλας θυσίας καὶ μεγάλους κινδύνους, καὶ τοὺς προσφρόνως ἀντιμετωπίζοντες λαοὶ καὶ κοινωνία ἀποτρεχόμενοι ὑπὸ τῶν ὑψηλοτέρων καὶ εὐγενεστέρων ἰδεῶν.

ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Τὸν διδασκαλικὸν παρ' ἡμῶν κόσμον ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τὸ ζήτημα τῆς μεθοδοσίας καὶ τῆς μονιμότητος τῆς θέσεως τῶν διδασκάλων καὶ διὰφοροῖ παρὰ διαφόρων διδασκαλικῶν ὁμίλων ἐκφερόνται γνώμαι καὶ προτείνονται σχέδια, χεῖριστον δὲ πάντων καὶ ἐξουτελιστικώτατον ἐγένετο τὸ διὰβημα ἐδ-αριθμῶν διδασκάλων, ἀπαρξομένων τὸν διορισμὸν ἀπὸ τοῦ Τμήματος τῆς Παιδείας. Ἀποστρέφοντες τὸ πρόσωπον ἀπὸ τούτων μὴ ἐνδοκίμους ἱκανῶς ἐκφραστὴν λέξιν ἵνα χαρακτηρίσωμεν τὴν πρᾶξιν αὐτῶν ταύτην καὶ περικύβην θεωροῦντες ὅταν δῇποτε ἀναδέρσιν, διὸ οὐδεὶς διδασκαλὸς ἡ ἱδιότης καὶ ἱγὸς συνειδήσεως Ἑλληνικῆς διατηρῶν θὰ περιέπαιεν εἰς ἡλικιωτὸν ἐξουτελισμὸν.

Αἱ πολιτικαὶ συνθήκαι παρ' ἡμῶν δυσχεραίνουν καὶ τὰ μάλιστα ἐνδεῆς ζήτηματα, ὅταν δὲν συμπέσωσι ταῦτα πρὸς τὰς σκέψεις καὶ τὰς βλέψεις τῆς ξένης Κυβερνήσεως. Ἡ ἐθνικὴ παιδεία τῶν ἐπὶ τῶν παρ' ἡμῶν ἀντιθέσεων ὅλων πρὸς τὰς βλέψεις τῶν κρατούντων, οἵτινες διὰ τοῦτο δὲν κατανοοῦνται ὑποβλέποντες αὐτὴν καὶ πᾶσαν καραδοκῶντες εὐκαίρην ὅπως καταστήσωσιν ἀπογεῖρας καὶ τὴν ἐξουσία, καὶ τὴν εὐκαίρην ταύτην ἐδρεθήσαν νὰ προτείνωσιν Ἑλλήνες τὸννομα διδασκαλοὶ! Ἡ κοινὴ ἀγανάκτησις καὶ ἀποστροφή δὲν εἶνε δι' αὐτοὺς ἐπαρκὴς τιμωρία.

Ἡ ἀνεπάρκεια τῆς μεθοδοσίας τῶν διδασκάλων ὁρᾶται βεβαίως εἰς τὴν γλιχορρήτειν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ὤφειλε νὰ χορηγῇ τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τῆς ὅλης παιδευτικῆς δαπάνης, καὶ πρὸς τὰς ὁμοιογενεῖς ὅτι πρὸς τοῦτο εἰργασθῶσιν οἱ τε ἀντιπροσώποι τοῦ τόπου καὶ ὁ ἐγχώριος τύπος ἐνίσχυσε πᾶσας τὰς ἐνεργείας αὐτῶν, φαίνεται δὲ δι' ἵαν προσεχὺς τὸ ζήτημα τοῦτο διευθετῆται.

Ὡς ἔχουσιν τὰ καθ' ἡμᾶς σήμερον καὶ ὡς ὅλον ἐπὶ αἰῶνας ὑπὸ τὸν ἐξόν ζυγόν, μέγιστον εἶχε συμφέρον ἡ κοινότης καὶ ὁ λαὸς ὅπως περιφρουρῇ τὴν ἐθνικὴν του παιδείαν κατὰ παντὸς ἐπιμενομένη ἀπὸ τῶν κρατούντων, καὶ πρὸς τοῦτο ὁ διδασκαλὸς εἶδε νὰ εἶναι ἀνεξάρτητος καὶ ἀνεξαρτὸς πρὸς αὐτοὺς, ἄλλως αἰρετώτερον ἦτο νὰ μὴ ὑπάρχῃ παιδεία, καὶ μὴ ἡ ἐθνικὴ παράδοσις θὰ ἦτο ἱκανὴ ὅπως διατηρῇ τὴν ἐθνικὴν παρὰ τῇ λαῶ συνέλεισιν. Ὁ διδασκαλὸς διὰ ταῦτα πρέπει νὰ συμβάλλῃ ἀμέσως πρὸς τὴν κοινότητα καὶ δι' ἀμοιβάτας συναγνώσεως καὶ συμφωνίας νὰ ἀνταμιβῶν τὰ καθήκοντά του ὁπεύθυνος ὢν ἀμέσως πρὸς αὐτὴν. Ἀλλὰ βεβαίως ἡ δύναμις νὰ συμβάλῃ ὑπὸ κυβερνήσιν ἐθνικὴν, ἥτις ἀπὸ τῆς ψήφου τοῦ ὅλου ἐθνικοῦ ἀπορρέουσα καὶ τῆς ἄλλης ἐγκυκλοπαιδικῆς καὶ ἐδιδυκῆς παιδείσεως τοῦ ἐθνικοῦ μερμνῶσι δὲ ἐδιδωκότο ἐπ' ἀγαθῇ τοῦ ἐθνικοῦ διαχειρίζεται καὶ δι' ἐνθῆσιν αὐτὴ τὰς τῆς παιδείας. Ἐφόσον ὅμως ξενοκρατούμεθα, ἑκάστη κοινότης συμφέρεται καὶ πρέπει νὰ διατηρῇ ἀμείωτα τὰ δικαιώματά αὐτῆς ἐν τούτῳ, νὰ συμβάλλῃ διὰ αὐτὴν ὁμοίως πρὸς τὸν διδασκαλὸν καὶ νὰ ἐμυσχῇ πᾶσαν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ.

Ἡ διαρκεία τῆς θέσεως τοῦ διδασκάλου παρὰ τὴν κοινότητα δύναται μέχρι τινὸς νὰ καθορισθῇ ὑπὸ νόμον, χωρὶς ὅμως αὕτη νὰ εἶνε πολὺ μικρὰ, διὸ τοῦτο οὐτε εἰς τὴν κοινότητα οὐτε εἰς τὸν διδασκαλὸν πολλὰς θὰ συνέφερε. Ἐάν ἡ διάρκεια τῶν Σχ. Ἐπιτροπειῶν

ἐγένετο τοῦλάχιστον τριετής, θὰ ἡρμοζέτο καὶ ἡ τοῦ διορισμένου διδασκάλου νὰ εἶνε τριετής, καὶ θὰ παρεῖνετο μὲν εἰς τὸν διδασκαλὸν ἱκανὴ χρόνος πρὸς ἐκτίθειν τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς λυσιτελῆς διδασκαλίας του, καὶ εἰς τὴν κοινότητα πρὸς ἐκτίθειν αὐτῆς. Ἐάν ὅμως συνέβαινε τὸ ἕτερον τῶν συμβαλλόντων μερῶν νὰ ἐπιθυμῇ τὴν διαλύσιν τοῦ συμβολαίου, οὐτε δικαίον, οὐτε πρᾶγον θὰ ἦτο νὰ δεσμευθῇ ἐπὶ χρόνον μακρόν.

Πρέπει ἐντούτοις νὰ ὁμολογηθῇ δι' αἱ ἀδράαι κατ' ἑκτὸς μεταθέσεως τῶν διδασκάλων εἶσαν ἔχουσι αὐτοὺς μάλλον τοὺς διδασκάλους ἢ τὰς κοινότητας, αἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιμῶσι τοὺς καλοὺς διδασκάλους καὶ συνανοῦσιν εἰς τὴν ἀντιθέσιν τοῦ διορισμοῦ, ἐνῷ πολλοὶ τῶν διδασκάλων ἐπιδιώκουν συμπεριφερόμενοι δι' ἑκτὸς ἐκνοσίως μεταβαλόντες ἀπὸ τόπου εἰς τόπον.

Πολλοὶ διδασκαλοὶ διδασκάνουν ἐπὶ μακρὰν στείαν ἐξὸν ἀνεπάρκειας, κατὰ τὴν ἐκτίθειν τῶν ἐκπαιδευτικῶν, καὶ ἐκτίθειν τῶν ὁλικῶν κοινότητων, καὶ ἐκτίθειν μάλιστα παρ' αὐταῖς σπουδαίαν καὶ ἐνεργητικὴν ἐπιρροὴν ἡ ἐπιρροὴ δὲ καλοῦ καὶ ἱκανοῦ διδασκάλου ἐξασφαλίζει εἰς αὐτὸν καὶ μισθὸν ἐκπαιδευτικῶν καὶ βίον ἐδρεστον ἐν μέσῳ κοινότητος ἀγαπώσης καὶ ἐκτίμησης αὐτοῦ.

Ἐπὶ τούτοις διδασκαλοὶ δὲ στερεοῦντες ὡς πρὸς τὰ προσόντα καὶ τὰ ἐφόδια τῶν νεοτέρων διδασκάλων, μὴ φροντισάντες νὰ γένωνται κρείττονες κατὰ τὴν μακρὰν ἐξάσκησιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ αὐτοῦ, καὶ τούτους αὐτοὺς νοσημονέστεροι κοινότητες ἀποκρούουσιν ὡς ἀπρόσφορους τοὺς νεότερους. Ἄλλοι δὲ πάλιν διδασκαλοὶ ἐνδοκίμουσιν ἐνδοκίμους νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν θέσιν αὐτῶν δημοθυροῦντες κόμηται καὶ διαίρεσις παρὰ τῇ κοινότητι καὶ ἐπιδιώκοντες ὅπως ἔχουσιν τὴν πλεονωψίαν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ οὗτοι εἶνε οἱ χεῖροισι τῶν διδασκάλων, διὸ ἀποβαίνουσι διηγετὴ σκάνδαλα τῆς κοινότητος, καὶ πρέπει ν' ἀποκλείωνται πάσης θέσεως.

Ἐννοησάμεν εὐτυχῶς οὐκ ὀλίγους διδασκάλους οἵτινες ἀπερρίψαν διορισμὸς κατὰ πλεονωψίαν τῶν μελῶν τῆς Ἑκκλησίας ἀρνούμενοι νὰ ὑπερεκτείνωσιν ὑπὸ Ἐπιτροπείαν διαφωνοῦσαν ἐν τῷ διορισμῷ, καὶ οὗτοι εἶνε τῶν διδασκάλων οἱ ἀρστοί.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι πολλὰς ἀριστοὶ διδασκαλοὶ παραγκωνίσαντες ὑπὸ κατωτέρων συνοδῶν αὐτῶν διὰ μέσων ἀμελείων, εἶτε ἀδικοῦνται ὑπὸ κακοτρόπων καὶ ἀνοηδύτων Ἐπιτροπειῶν. Τοῦτο ὅμως συμβαίνει σπανίως καὶ οἱ καλοὶ καὶ ἱκανοὶ διδασκαλοὶ ἐπιτυχόντες καλῶν κοινότητων, καὶ τοῦτο εἶνε πολλοὶ—ἐξασφαλίσουσιν ἐφόσον θέλωσι τὴν θέσιν αὐτῶν παρὰ ταῦτας.

Σπουδαία αἰτία τῶν ἐπιτανομένων δομημάτων διδασκαλικῶν δυσχερειῶν εἶνε καὶ ὁ αἰ ὡς ὅσον ἀριθμὸς τῶν διδασκάλων, οἵτινες περιέρχονται οὕτω καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν γενικὸν νόμον τῆς προσφορῆς καὶ τῆς ζήτησεως τῆς ἐργασίας. Τοῦτο ὑποβιβάζει βεβαίως τὴν μεθοδοσίαν τῶν διδασκάλων ἀλλὰ καὶ παρακαλεῖ τὴν ἀμύλην καὶ τὸν συναγωνισμὸν ὅπως ἀναδιδῶσι κρείττονες καὶ ὑπέρτεροι ἀλλήλων, ἡ ἀμύλη δὲ καὶ ὁ συναγωνισμὸς ἀποτελοῦσι τὴν κυριώτατον στοιχίαν τῆς προόδου. καὶ τοῦτο βλέπομεν συμβαίνει μετὰ τῶν χρηστῶν καὶ φιλοτιμῶν μάλιστα διδασκάλων. Ἐν τῷ συναγωνισμῷ τούτῳ ἀναγκαῖος θὰ ἦττιθῶσι καὶ θὰ πείσων οἱ ἀσθενέστεροι καὶ αὐτοὶ συνήθως ἐκλιπαροῦσι τὴν προστασίαν καὶ τὴν ὑποστήριξιν ξένων ἐξουσιασῶν καὶ ἀρχῶν.

